

Geachte heer Aboutaleb,

Mijn naam is Erwin Postema. Ik ben woonachtig in Vlaardingen en ik wil u graag het schrijvende verhaal van een zeer goede vriend van mij en zijn gezin bij u onder de aandacht brengen.

Deze goede vriend, heeft 22 jaar met hart en ziel en vol overgave (dit blijkt wel uit zijn functionering gesprekken) voor uw gemeente op begraafplaats hofwijk gewerkt, toen hij in 2013 ernstig ziek thuis kwam te zitten. Hij kwam thuis thuis te zitten met een beroepsziekte. De schuldige hiervan? de gemeente Rotterdam. Dit is niet mijn mening, maar dit is recent bepaald na 5 jaar procederen door de hogere bestuursrechter.

U zult inmiddels wel doorhebben dat die goede vriend waar ik over praat, Jaco van Heijst is.

Zoals inmiddels wel bij u bekend zal zijn (zo niet zou ik dit zeer bijzonder vinden) heeft Dhr. van Heijst een ernstige vorm van c.o.p.d. door het (verkeerd) gebruik van biomos op de werkvloer. Van zijn werkgever moest hij dit gebruiken om grafzerken schoon te spuiten. Volgens zijn chef, was dit een bacterie en daarom volledig onschadelijk en ongevaarlijk. Je kon het bij wijze van spreken zo drinken, werd er gezegd. Hij heeft dit middel onbeschermd moeten gebruiken en in een VEEL te hoge verhouding. Helaas is nu wel gebleken dat dit goedje alles behalve onschadelijk is.

Maar goed ik ga er vanuit dat ook deze informatie bij u bekend is. Wat misschien niet bij u bekend is, is wat voor impact dit hele verhaal op Jaco en zijn gezin met 4 kinderen heeft gehad.

Zoals gezegd is dit hele verhaal in 2013 begonnen en als dank voor al de inzet van Jaco van de 22 jaar daarvoor, hebben ze hem als een hond behandeld en is de gemeente Rotterdam vanaf dat moment bezig geweest met proberen Jaco met zijn gezin kapot te maken. Toen Jaco thuis kwam te zitten zijn er b.v. gesprekken geweest over aangepast werk, wat hij prima had kunnen doen en ook graag wou doen. Maar toen was daar ineens geen mogelijkheid toe en waren er zogenaamd geen geschikte plekken vrij voor hem. Nee in plaats daarvan, hebben ze vanaf dat moment geprobeerd hem eruit te werken. Hij is op een gegeven moment zelfs gekort op zijn salaris, maar wel op zo'n smerige manier, dat zijn bruto salaris hetzelfde bleef, waardoor hij bij geen enkele instantie aan kon kloppen voor financiële steun. Hierdoor is het gezin van Heijst, ernstig in de financiële problemen geraakt, wat nu zelfs zo ver gaat, dat ze dreigen op straat gezet te worden.

Dit is natuurlijk het verhaal in een notendop. Als ik echt in moet gaan op alles wat er de afgelopen 5 jaar gespeeld heeft, en wat dat voor consequenties heeft gehad, kan ik wel 6 kantjes vol schrijven en dat is niet mijn bedoeling. Wel hoop ik dat u begrijpt dat het vooral op emotioneel vlak ZEER aangrijpend is geweest voor dit gezin. 5 jaar in onzekerheid leven en 5 jaar lang bezig moeten zijn met procederen en natuurlijk de enorme teleurstelling en het verdriet bij Jaco, over hoe zijn werkgever met hem om is gegaan is er goed ingehakt bij dit gezin, wat er bijna aan onderdoor is gegaan. (en nog steeds gaat als er nu niet heel snel iets gebeurt)

Nu heb ik dus aan paar vragen aan u:

A. Waarom heeft de gemeente in 2013 niet de juiste procedures gevolgd en waarom zijn er geen passende oplossingen aan Jaco geboden?

- B. Waarom heeft Jaco 5 jaar moeten procederen om zijn gelijk te krijgen en is de gemeente niet eerder NETJES met Jaco om de tafel gegaan?
- C. Waarom volgt de gemeente tot op de dag van vandaag niet de uitspraak van de hogere bestuursrechter op?
- D. Waarom is de gemeente er blijkbaar nog steeds op uit om Jaco en zijn gezin KAPOT te maken?
- E. Vlak voor de uitspraak van het hogergerechtshof heeft de gemeente i.p.v. hun zorgplicht na te komen die ze Jaco verschuldigd zijn, zijn ontslag per 04-11-2018 kenbaar gemaakt. Waarom is na de uitspraak (de hogere bestuursrechter heeft immers inmiddels bepaald dat de gemeente inderdaad zorgplicht heeft jegens Jaco en zijn gezin) dit ontslag nog niet teruggedraaid?
- F. Waarom neemt de gemeente zelfs nu nog, na de uitspraak niet zijn verantwoordelijkheden?

Wat Jaco nu nog wel het meeste steekt en waar hij erg gefrustreerd over is, is dat er 27 dagen na de uitspraak nog TOTAAL NIET gereageerd is naar hem toe door de gemeente.

Mijn moeder is ook al woont ze er allang niet meer een rasechte Rotterdamse, dus de liefde voor Rotterdam is mij met de paplepel ingegoten. Rotterdam is en blijft mijn stad, een stad waar ik erg trots op ben. Maar door dit hele verhaal wordt het voor mij steeds moeilijker om trots op deze stad te blijven. Als ik het verhaal van Jaco in 2 woorden zou moeten omschrijven, zou ik het niet anders kunnen benoemen

dan: RONDUIT SCHANDALIG en ik kan me dan ook niet voorstellen, dat u de burgervader wil zijn van een gemeente die zo met zijn mensen om gaat.

Het is hierom dat ik nu een DRINGEND beroep wil doen op uw menselijkheid en u met klem zou willen vragen: HELP!!!!!! , want dit gezin gaat er aan onderdoor.

Ik hoop van harte dat deze mail u er toe zal bewegen een persoonlijke reactie te geven, en dan natuurlijk niet naar mij, maar naar Jaco van Heijst en dat u gaat laten zien, dat de gemeente Rotterdam wel degelijk een menselijke kant heeft.

Hopend op een spoedige reactie verblijf ik:

Met vriendelijke groet,

E. Postema

Geachte heer Aboutaleb,

Mijn naam is Erwin Postema. Ik ben woonachtig in Vlaardingen en ik wil u graag het schrijvende verhaal van een zeer goede vriend van mij en zijn gezin bij u onder de aandacht brengen.

Deze goede vriend, heeft 22 jaar met hart en ziel en vol overgave (dit blijkt wel uit zijn functionering gesprekken) voor uw gemeente op begraafplaats hofwijk gewerkt, toen hij in 2013 ernstig ziek thuis kwam te zitten. Hij kwam thuis thuis te zitten met een beroepsziekte. De schuldige hiervan? de gemeente Rotterdam. Dit is niet mijn mening, maar dit is recent bepaald na 5 jaar procederen door de hogere bestuursrechter.

U zult inmiddels wel doorhebben dat die goede vriend waar ik over praat, Jaco van Heijst is.

Zoals inmiddels wel bij u bekend zal zijn (zo niet zou ik dit zeer bijzonder vinden) heeft Dhr. van Heijst een ernstige vorm van c.o.p.d.

door het (verkeerd) gebruik van biomos op de werkvloer. Van zijn werkgever moest hij dit gebruiken om grafzerken schoon te spuiten.

Volgens zijn chef, was dit een bacterie en daarom volledig onschadelijk en ongevaarlijk. Je kon het bij wijze van spreken zo drinken, werd er gezegd. Hij heeft dit middel onbeschermd moeten gebruiken en in een VEEL te hoge verhouding. Helaas is nu wel gebleken dat dit goedje alles behalve onschadelijk is.

Maar goed ik ga er vanuit dat ook deze informatie bij u bekend is. Wat misschien niet bij u bekend is, is wat voor impact dit hele verhaal op Jaco en zijn gezin met 4 kinderen heeft gehad.

Zoals gezegd is dit hele verhaal in 2013 begonnen en als dank voor al de inzet van Jaco van de 22 jaar daarvoor, hebben ze hem als een hond behandeld en is de gemeente Rotterdam vanaf dat moment bezig geweest met proberen Jaco met zijn gezin kapot te maken. Toen Jaco thuis kwam te zitten zijn er b.v. gesprekken geweest over aangepast werk, wat hij prima had kunnen doen en ook graag wou doen. Maar toen was daar ineens geen mogelijkheid toe en waren er zogenaamd geen geschikte plekken vrij voor hem. Nee in plaats daarvan, hebben ze vanaf dat moment geprobeerd hem eruit te werken. Hij is op een gegeven moment zelfs gekort op zijn salaris, maar wel op zo'n smerige manier, dat zijn bruto salaris hetzelfde bleef, waardoor hij bij geen enkele instantie aan kon kloppen voor financiële steun. Hierdoor is het gezin van Heijst, ernstig in de financiële problemen geraakt, wat nu zelfs zo ver gaat, dat ze dreigen op straat gezet te worden.

Dit is natuurlijk het verhaal in een notendop. Als ik echt in moet gaan op alles wat er de afgelopen 5 jaar gespeeld heeft, en wat dat voor consequenties heeft gehad, kan ik wel 6 kantjes vol schrijven en dat is niet mijn bedoeling. Wel hoop ik dat u begrijpt dat het vooral op emotioneel vlak ZEER aangrijpend is geweest voor dit gezin. 5 jaar in onzekerheid leven en 5 jaar lang bezig moeten zijn met procederen en natuurlijk de enorme teleurstelling en het verdriet bij Jaco, over hoe zijn werkgever met hem om is gegaan is er goed ingehakt bij dit gezin, wat er bijna aan onderdoor is gegaan. (en nog steeds gaat als er nu niet heel snel iets gebeurt)

Nu heb ik dus aan paar vragen aan u:

A. Waarom heeft de gemeente in 2013 niet de juiste procedures gevolgd en waarom zijn er geen passende oplossingen aan Jaco geboden?

B. Waarom heeft Jaco 5 jaar moeten procederen om zijn gelijk te krijgen en is de gemeente niet eerder NETJES met Jaco om de tafel gegaan?

C. Waarom volgt de gemeente tot op de dag van vandaag niet de uitspraak van de hogere bestuursrechter op?

D. Waarom is de gemeente er blijkbaar nog steeds op uit om Jaco en zijn gezin KAPOT te maken?

E. Vlak voor de uitspraak van het hogergerechtshof heeft de gemeente i.p.v. hun zorgplicht na te komen die ze Jaco verschuldigd zijn, zijn ontslag per 04-11-2018 kenbaar gemaakt. Waarom is na de uitspraak (de hogere bestuursrechter heeft immers inmiddels bepaald dat de gemeente inderdaad zorgplicht heeft jegens Jaco en zijn gezin) dit ontslag nog niet teruggedraaid?

F. Waarom neemt de gemeente zelfs nu nog, na de uitspraak niet zijn verantwoordelijkheden?

Wat Jaco nu nog wel het meeste steekt en waar hij erg gefrustreerd over is, is dat er 27 dagen na de uitspraak nog TOTAAL NIET gereageerd is naar hem toe door de gemeente.

Mijn moeder is ook al woont ze er allang niet meer een rasechte Rotterdamse, dus de liefde voor Rotterdam is mij met de paplepel ingegoten. Rotterdam is en blijft mijn stad, een stad waar ik erg trots op ben. Maar door dit hele verhaal wordt het voor mij steeds moeilijker om trots op deze stad te blijven. Als ik het verhaal van Jaco in 2 woorden zou moeten omschrijven, zou ik het niet anders kunnen benoemen

dan: RONDUIT SCHANDALIG en ik kan me dan ook niet voorstellen, dat u de burgervader wil zijn van een gemeente die zo met zijn mensen om gaat.

Het is hierom dat ik nu een DRINGEND beroep wil doen op uw menselijkheid en u met klem zou willen vragen: HELP!!!!!!!, want dit gezin gaat er aan onderdoor.

Ik hoop van harte dat deze mail u er toe zal bewegen een persoonlijke reactie te geven, en dan natuurlijk niet naar mij, maar naar Jaco van Heijst en dat u gaat laten zien, dat de gemeente Rotterdam wel degelijk een menselijke kant heeft.

Hopend op een spoedige reactie verblijf ik:

Met vriendelijke groet,

E. Postema

Geachte.,

Ik stuur u deze mail inzake de situatie rondom Jaco van Heijst. Enkele weken geleden hebben wij een gesprek met u en dhr. gehad. Dit gesprek hebben Jaco en ik op dat moment als zeer prettig ervaren. U toonde begrip voor Jaco en u heeft een aantal belofte's gedaan. Het zijn nu net die belofte's waar ik u over mail.

De belangrijkste belofte die u misschien wel gedaan heeft, is dat (omdat u ook van mening was dat er nu snel een goede oplossing moet komen) u de druk op zou voeren bij centraal beheer, omtrent het afhandelen van Jaco's zaak. U heeft zelf meerdere malen aangegeven, dat er geen rede meer is voor stagnatie, want er ligt immers een uitspraak van het hoger gerechtshof die, zoals u zelf aangaf door de gemeente nageleefd dient te worden.

Nu enkele weken verder is er echter nog altijd niets veranderd.

Centraal beheer heeft nog geen enkel contact gehad met Jaco.

Ook het onderzoek bureau die de hoogte van de schade claim moet bepalen en daarvoor in november al een gesprek heeft gehad met Jaco hult zich tot op heden in stil zwijgen.

Er zou een rekenmeester komen en een arbeid deskundige zou bij Jaco thuis gaan kijken wat voor voorzieningen er voor hem nodig zijn maar ook hier heeft hij nog niets over vernomen.

Nou kwam u op ons niet over als iemand die loze belofte's doet (ik hoop dat wij ons daar niet in vergist hebben), dus wil ik u bij deze graag vragen of u ons kan vertellen wat bij u weten de stand van zaken op dit moment is.

Een van de belangrijkste dingen die Jaco heeft aangegeven tijdens ons gesprek, was dat hij zich niet serieus genomen voelde, door de gemeente.

Ik kan u vertellen dat dit gevoel alleen maar sterker is geworden bij hem, i.p.v. minder.
Hij krijgt meer en meer het idee (en wij eigenlijk ook) dat hij keer op keer met zoethoudertjes weg gestuurd wordt, en de gemeente nog steeds zijn verantwoordelijkheid in dit verhaal niet wil nemen.

Jaco en zijn gezin komen momenteel alleen maar verder in de ellende en dit moet nu echt afgelopen zijn.

Ik hoop dan ook op een spoedige reactie van uw kant.

Met vriendelijke groet,

E. Postema